

MEDYCyna WETERYNARYJNA

D A W N I E J :

PRZEGLĄD WETERYNARYJNY 1886 I WIADOMOŚCI WETERYNARYJNE 1919

PROF. DR ALFRED TRAWIŃSKI

Lublin

„Mięso zawiera prawie w gotowym stanie najpotrzebniejsze składniki, których potrzebuje organizm dla swojej przemiany materii“. (F. Engels).

Współpraca nauki z przemysłem mięsnym

Przebudowa ustroju gospodarczego w Polsce spowodowała przestawienie uprzemysłowionego przemysłu i gospodarki mięsnej na nowe tory ścisłej współpracy z nauką. Przemysł mięsny odgrywa dużą rolę w skali państwowej, mianowicie ma przy równoczesnej trosce o zwiększenie stanu pogłowia zapewnić masom pracującym mięso i przetwory mięsne jak najlepszej jakości, bez których organizm ludzki prawie obejść się nie może. Rozbudowujący się w szybkim tempie przemysł, powstające coraz nowe budowle i giganty fabryczne zatrudniające wielkie rzesze robotników, stawiają coraz to nowe zadania przed przemysłem mięsnym, który nadto odgrywa dużą rolę w bilansie handlowym Państwa ze względu na eksport przetworów mięsnych. Całe zagadnienie rynku mięsnego weszło obecnie na tory racjonalnej gospodarki krajowej i eksportowej.

Zbliżający się Kongres Nauki Polskiej jako też przemówienie Prezydenta Rzeczypospolitej na VI Plenum KC PZPR, wzywające do wzmoczenia wysiłków w celu realizacji Planu 6-letniego, mobilizują wszystkie twórcze siły narodu do wyężonej pracy w ogólności, w szczególności zaś nauki z przemysłem. Odnosi się to także do przemysłu mięsnego. Zakładowi nauki o środkach spożywczych zwierzęcego pochodzenia Uniwersytetu MCS w Lublinie prześwieca ten cel już od dłuższego czasu, czego wyrazem były narady produkcyjne pracowników naukowych tego Zakładu z robotnikami i personelem technicznym Lubelskich Zakładów Mięsnych, z których obie strony wyciągnęły wiele korzyści, mianowicie naukowcy z doświadczeń praktycznych i ciekawych obserwacji robotników i techników fabrycznych, a ci mieli znowu sposobność w poruszonych pytaniach i zagadnieniach uzupełnić swe wiadomości wyjaśnieniami udzielanymi przez naukowców. Tak więc wymiana myśli przyniosła obopólną korzyść.

Inż. J. Hattowski, naczelny redaktor miesięcznika „Przemysł Rolny i Spożywczy“ wyraża się o tej współpracy w Nr 5 b. roku tego czasopisma następująco: „Na 15 Zakładów naukowych tylko 4 stale współpracują z robotnikami i technikami przemysłu spożywczego na swoim terenie, służąc im doractwem przy rozwiązywaniu ich pomysłów racjonalizatorskich. Godnym wzmianki wydaje się być udział w naradach produkcyjnych danej fabryki nie tylko personelu naukowego, ale i studentów, jak to zainicjował prof. Trawiński w Lublinie. Inowacja słuszna, która zbliży młodzież do przyszłego miejsca jej pracy, silniej

zwiąże ze środowiskiem robotniczo-technicznym i umożliwi poznanie konkretnych potrzeb przemysłu. Udział naukowców w naradach produkcyjnych zbliżył ich do robotników i techników, którym jednocześnie wskazał, iż z wszelkimi potrzebami i kłopotami technicznymi mogą iść do Zakładu naukowego, gdzie spotkają swych znajomych z narad produkcyjnych i gdzie mile i życzliwie zostaną przyjęci“.

Współpraca nauki z przemysłem mięsnym powinna iść po linii udzielania konsultacji i ekspertyz dla wszelkiego rodzaju instytucji, włączenia do tematyki naukowej zagadnień interesujących przemysł mięsny zwłaszcza w zakresie polepszenia jakości produktów przy równoczesnym potanieniu produkcji oraz stworzenia możliwości dla przepracowania nowych problemów związanych z produkcją, mianowicie ujednostajnieniem urządzeń techniczno-sanitarnych w zakładach mięsnych, ubojem zwierząt uwzględniającym czynnik humanitarny i ekonomiczny, obróbką, racjonalnym użytkowaniem odpadków ubojowych, chłodnictwem, konserwacją, przeróbką konfiskat, technologią, magazynowaniem i ochroną mięsa i jego przetworów przed psuciem się, któremu mięso normalnie ulega w krótkim czasie, zwłaszcza w ciepłej porze roku dzięki składowi chemicznemu, mianowicie dużej zawartości wody i ciał białkowych, które stanowią dobre podłoże dla rozmnażania się drobnoustrojów. Również kwestia żywca, wymagająca ścisłej współpracy z zootechniką, transport zwierząt i mięsa, higiena rzeźni i personelu rzeźnianego i jego ochrona przed chorobami zawodowymi przenoszonymi się zwłaszcza w czasie uboju i obróbki ze zwierzęcia na człowieka, dystrybucja oraz przetwórstwo wymagają jak najściślejszej współpracy naukowców i lekarzy weterynaryjnych z przemysłem mięsnym. Uświadamianie robotników i personelu technicznego zakładów mięsnych i przetwórczych przez pogadanki, odczyty i ulotki ze strony naukowców przyczynią się niezawodnie do polepszenia stanu sanitarno-higienicznego tych zakładów, które obecnie pozostawiają tak wiele jeszcze do życzenia. Współpraca na tych odcinkach przyczyni się też do pogłębienia nauki w tej dziedzinie i sprowadzi ją na właściwe tory, mianowicie bezpośredni kontakt z terenem a tym samym umożliwi podniesienie dobrobytu pracującej ludności. Punktem kulminacyjnym tej współpracy byłoby stworzenie naukowo-doświadczalnego Instytutu mięsoznawstwa na wzór Wszechniązkowego Instytutu naukowo-badawczego przemysłu mięsnego w Moskwie.